

‘சுழலில் மிதக்கும் தீபங்கள்’ - நாவலில் பெண்ணியச் சிக்கல்களும் தீர்வுகளும்

அ.சு. ஆபிதா ^{a,*}, மு. ஜாபர் சாதிக் அலி ^a

^a தமிழ் முதுகலை மற்றும் ஆய்வுத்துறை, புதுக்கல்லூரி (தன்னாட்சி), சென்னை-600 014

‘Sulalil Mithakkum Dheepangal’ – Naavalil Penniyach Sikkalgalum Theervugalum

A.S. Abida ^{a,*}, M. Jafar Sadiq Ali ^a

^a Department of Tamil, The New College (Autonomous), Chennai – 600014, India

*Corresponding Author:

habibullahabida30@gmail.com

Received: 26-11-2025

Revised: 18-02-2026

Accepted: 05-03-2026

Published: 17-03-2026

ABSTRACT

“Floating Lamps in the Whirlpool” (Suzhalil Mithakkum Dheepangal), a Tamil Nadu Government Award-winning novel written by **Rajam Krishnan**, centers on the inner conflict faced by women between their post-marital familial responsibilities and their personal aspirations. The novel portrays, as a social issue, the distressing condition of educated women in Tamil Nadu after marriage, using it as the core theme of the narrative. It offers an in-depth exploration of feminist concerns, highlighting the problems encountered by women and the possible paths toward resolution.

Keywords: Feminism, Tradition, Purity Rituals, Assertion of Rights, Social Structure

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கிய உலகில் பலராலும் போற்றப்படும் சிறந்த நாவலாசிரியர் ராஜம் கிருஷ்ணன் ஆவார். அவர் ஆழமான சமுதாயப் பார்வையையும், பொறுப்புணர்ச்சியும் கொண்டவர். தம் நாவல்களில் மகளிர் சிக்கல்களைச் சித்தரிப்பதோடு, அவற்றிற்கான தீர்வுகளையும் கூறுவது அவரது சிறப்பியல்பாகும்.

“தமிழ் நாவல் உலகில் சமுதாய உணர்வோடு எழுதுபவர்கள் மிகக் குறைவு அவ்வாறு உணர்ந்து எழுதும் நாவல் ஆசிரியர்களுள் ராஜம் கிருஷ்ணன் குறிப்பிடத்தக்கவர்” என்று தா.வே.வீராசாமி குறிப்பிடுவது இங்கு எண்ணத்தக்கது.

பிறந்த வீட்டில் ஒடுக்கப்படும் பெண்

பெண்கள் திருமணத்திற்குப் பிறகு மட்டும் அல்ல, பிறந்த வீட்டிலேயே பல நேரங்களில் ஆண்களால் (தந்தை, சகோதரன், மாமன்) அடக்கப்பட்டு வாழவேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்படுகிறார்கள். அவர்களின் விருப்பங்கள், கனவுகள், கருத்துகள் பெரும்பாலும் மதிக்கப்படுவதில்லை. “பெண்ணுக்கு இவ்வளவு போதும் “ஆண்கள் சொல்வதே சரி என்ற எண்ணமே இதற்கு காரணமாக உள்ளது.

பெண் படிக்க வேண்டுமா, யாரை திருமணம் செய்ய வேண்டும் என்ற முக்கிய முடிவுகளிலும் கூட ஆண்களின் ஆதிக்கமே மேலோங்குகிறது. இதனால் பெண்கள் மனதளவில் பாதிக்கப்பட்டு, தன்னம்பிக்கை இழந்து வாழும் நிலை ஏற்படுகிறது. இந்த நாவலின் கதை மாந்தர் கிரிஜாவும் விதிவிலக்கல்ல. அவள் பள்ளியில் வேலைக்குச் சேர்ந்த முதல் வருடத்தில், ஒரு வட இந்திய யாத்திரைக்கு கோடை விடுமுறையில் செல்ல ஏற்பாடு செய்திருந்தனர்.

“ஆறு ஆண்களும், பதினெட்டுப் பெண்களும் சேர்ந்த அந்த குழுவில் கிரிஜாவைப் போல் ஐந்து பேர் மணமாகாதவர்கள். கிரிஜா தானும் போகிறேன் ஆயிரத்தைநூறு செலவாகிறது என்று கூறிய

போது அண்ணன் "வேண்டாம்" என்று முட்டுக்கட்டை போட்டான். "ஆயிரத்தைநூறுக்கு ரெண்டு மூணு சவரனாலும் வாங்கலாமே. நாளைக்கு கல்யாணமானால், போகாமலா இருக்க போறே? இப்ப எதுக்கு டீ? அண்ணா சொல்றதும் சரிதானே" என்று அம்மாவும் அவனுக்கு ஒத்துப் பாடினாள்! [ப. 51]

பெண்கள் பிறந்தது முதலே திருமண சந்தையில் விற்கப்படும் விலங்கினங்களாக திருமண நிகழ்வைப் பற்றியே அவளுடைய எதார்த்தமான விருப்பங்கள் கட்டமைக்கப்படுவதால் பல சிறிய ஆசைகள் கூட நிராகரிக்கப்படுகிறது என்பதை ஆசிரியர் இதன் மூலம் உணர்த்துகிறார்.

தொடரும் பெண்அடிமைச் சூழல்

பெண்களுக்குத் திருமணம் என்றால் வெறும் வளமையுள்ள இடம் மட்டுமே பார்க்கப்படுகிறது. மாப்பிள்ளை வீட்டார் பெண்ணுக்கு நகை போடுவது வெளிப்படையில் மரியாதை, அன்பு என்ற பெயரில் நடந்தாலும், சில நேரங்களில் அது கட்டுப்பாடு மற்றும் அதிகாரத்தின் அடையாளமாக மாறிவிடுகிறது. "நாங்கள் நகை போட்டோம் என்ற எண்ணம் பெண்ணின் வாழ்க்கை முடிவுகளில் தலையிடும் உரிமை தங்களுக்கு வந்ததாக நினைக்க வைக்கிறது.

அந்த நகை பெண்ணின் பாதுகாப்புக்காக இருக்க வேண்டுமே தவிர, அவளை மௌனமாக்கி அடிமைத்தனத்தின் ஒரு வடிவமாக மாறியுள்ளதை ஆசிரியர் தெளிவாக படம் பிடித்து காட்டியிருக்கிறார். கிரிஜாவுக்கு வரன் அமைந்தவுடன் கல்யாணத்திற்கு முதல் நாளே, மாமியார் இவளை அழைத்து வரச் சொல்லி,

"தன்னுடைய ஒன்றே கால் காரட் தோட்டையும், இரட்டை மூக்குத்திகளையும் போட்டுக் கொள்ளச் சொல்லி கொடுத்தாள். அப்போது இவள் ஒற்றை மூக்குதான் குத்தியிருந்தாள். எடுப்பான மூக்கு, இன்னொரு மூக்கை குத்திக் கொண்டு முத்து, மூக்குத்தியையும் போட்டுக் கொள் என்று சட்டமிட்டாள்" [ப. 38]

புதுமணப் பெண்ணாக புகுந்த வீட்டிற்கு பல்வேறு ஆசைகளோடும், கனவுகளோடும் காலடி வைத்த கிரிஜாவுக்கு பிறகு தான் புரிந்தது. தன் ஆசைகளையும், விருப்பங்களையும், சுய மரியாதையையும் பெட்டிக்குள் வைத்து கனமான பூட்டு போட்டு வைத்துவிட்டு தான், தன் வாழ்க்கையை வாழ வேண்டும் என்பதை உணர்ந்தாள்.

தான் சொந்த வீட்டிலேயே உரிமையற்ற பணிப்பெண் போல உழைப்பை சுரண்டி கொண்டிருக்கும் கூட்டத்தின் நடுவில் உறவுப் பெண் ரத்னா, கிரிஜாவின் 'உரிமைப் பறிப்பினை' புரிய வைக்க முயற்சிப்பது அவளின் வாழ்க்கைக்கு ஒரு திருப்பு முனையாக உள்ளது எனலாம்.

பெண்விடுதலை உணர்வு

கிரிஜா, காலையிலிருந்து இரவு கண்மூடும் வரை யாரை முன்னிட்டு ஆணி அடித்த நிலையில் சுழன்றாளோ, அந்த அவன், ஒரு சிறு வாக்குவாத சண்டையில் அவளைத் துரும்பை விடவும் கேவலமாகக் கருதியிருக்கிறான் என்பதை அவள் அறிந்து கொண்டாள்.

"பதினேழு வருஷம் அடிமைச் சேவகம் செய்து, குழந்தைகளைப் பெற்று வளர்த்த இவளுக்கு ஒரு பேச்சு, ஒரு குரல் எழுப்ப உரிமை இல்லையா? அப்படியும் உரத்த குரல் கூட இல்லை. அந்த ஒரு பிசிறைக் கூட பொறுக்க முடியாத கூடு இது? ரத்னா கூறினாற்போன்று, இது எவ்வளவு மோசமான கடுமையான, வெளிக்குத் தெரியாத அடக்குமுறை? வசதியான வீடு, நவீனமான வாழ்க்கை வசதிகள் என்ற ஆடம்பரங்கள் ஒரு பெண்ணுக்குத்தான் உரிமைக் குரலின் இலேசான ஒலியைக் கூட எழுப்ப விடாத அழுத்தங்கள் வேறென்ன? [ப. 46]

என்ற கூற்று கிரிஜாவின் மனதில் எழுத் தொடங்கி விடுதலை உணர்வை தூண்டி விடுகிறது.

பெண்ணியம் மீதான சமூக கட்டமைப்பு

விடுதலை உணர்வோடு சில நாட்களாவது இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணி ஹரித்வார், கங்கைக்குச் சென்று நீராடிவிட்டு தெளிந்த மனதுடன் வீட்டிற்கு திரும்பிய கிரிஜாவுக்கு பல குழப்பங்கள் காத்திருந்தது. அவளின்றி, இயல்பு நிலையான வாழ்க்கைக்கு சாமு மற்றும் சாமுவின் அம்மா பிள்ளைகளை பழக்கப்படுத்திக் கொண்டிருப்பதை அறிய முடிந்தது. யாரிடமும் கூறாமல் வெளியே சென்றதால் "உன் அம்மா கெட்டுப்போனவள்" என்ற அவப்பெயரை பிள்ளைகளின் மனதில் ஆழ பதிய வைத்திருப்பதை அறிந்து கொண்டாள்.

அறிவாளியாக இருக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு மணமான பெண்ணுக்கும், சராசரி பழைய மரபுக் குடும்ப ஆணுடன் வாழும் வாழ்க்கையில் நியாயம் கிடைப்பதில்லை என்ற கூற்று

நிருபணமாகிவிட்டது. இப்படி ஒரு திருப்பத்தை நான் நிச்சயமா எதிர்பார்க்கல. மூச்சு முட்டும் இந்த உழைப்பு நெருக்கடியில் அலுத்து வரும் சோர்வில், ஓர் இடைவெளி வேண்டும், தெளிவு வேண்டும் என்றுதான் போனேன். 4 [ப. 102]

ஆனால் ஏன், என்னவென்று தெரிந்துக் கொள்ளக் கூட நினைக்காமல் சேற்றை வாரி இறைத்தது போல சொற்களால் அவள் காயப்படுத்தப்பட்டு வெளியேற்றப்பட்டாள்.

ஒரு திருமணமான பெண் எத்தனை வயதானாலும், என்ன நிலையானாலும் வீட்டை விட்டு வெளியேறினாள், அவளது குணநலன், ஒழுக்கம் குறித்து தவறான கருத்துகளை பரப்புகின்றனர். “பெண் பொறுமை காட்டவில்லை, குடும்பத்தை மதிக்கவில்லை” போன்ற குற்றச்சாட்டுகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. அதே நேரத்தில் அவளை அந்த நிலைக்கு தள்ளிய காரணங்களான மன உளைச்சல், மரியாதையின்மை போன்றவை கவனிக்கப்படாமல் விடப்படுகின்றன. உண்மையில் பெண் எடுத்த முடிவு அவளது பாதுகாப்பிற்காகவும், வாழ்வின் நன்மைக்காகவும் இருக்கலாம், என்பதை சமூகம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அவதூறுகள் பேசுவதற்குப் பதிலாக, அவளுக்கு ஆதரவு, பாதுகாப்பு மற்றும் புரிதல் வழங்குவது தான் ஒரு நல்ல சமூகத்தின் அடையாளமாகும்.

முடிவுரை:

பெண்ணுரிமை கோணத்தில் கிரியின் பிரச்சினைகள் சமூகத்தில் எவ்வாறு ஆழ்ந்து போய் அவளைப் பாதிக்கிறது என்பதை ஆசிரியை பல நிருபணங்களுடன் வெளிக்காட்டியுள்ளார். பழைய மரபுகளை உடைத்தெறிந்து கிரிஜா குடும்பத்தை விட்டு வெளியேறுகிறாள். தான் பொருளாதார ரீதியாக பலமடைய தன்னை தயார்ப்படுத்திக் கொள்கிறாள். விடுதலை, நாகரிகம் என்றால் அறிவு வளர்ச்சி, நீடித்த நிலைத்த செயல்பாடு என்பதை புரிந்து செயலாற்ற தொடங்குகிறாள்.

ஆண்களின் அதிகார குவியலில் இருந்து விடுபட சில நேரங்களில் பெண்கள் அவர்களை விட்டு விலகியிருந்து முன்னேற முனைய வேண்டும் என்று சிக்கலுக்கான தீர்வை ஆசிரியர் வெளிக்காட்டியிருப்பது சிறப்பு வாய்ந்ததாக உள்ளது. பெண்களின் நலனுக்காகவும் உரிமைக்காகவும் ஆசிரியர் பாடுபடுவது இந்நாவல் வழி தெளிவாகிறது.

References

- S. Chidambara Subramanian – Women Characters in Tamil Novels, Manthar Publishers, Pari Nilayam, Chennai
Rajam Krishnan – Puthiyathor Ulagu Seyvom, Shenbagha Publications, T. Nagar, Chennai
Rajam Krishnan – Suzhalil Mithakkum Dheepangal, Meena Enterprises, Tiruvallur

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2026. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License